



121. ԹԱԿԸՆՔՑ ՕՏԸՆՆՔՑ, ՕՏԸՆՆՔՑ ԹԱԿԸՆՔՑ...

Մին շատ ըսկուպոյ մարթ ա ինձմ՝ էնքան ըսկուպոյ, վըր սաղ կյանքումը միհետե կոշտ փորավ հաց չի կերալ։ Հինչ վըր ըխշագում ար, լոխ թուփ ար անում, շատ հըրոտատանում։

էտ մարթը միհետ քյիննամ ա մին քաղաք, նի յա մենում ըստալավոյը, օզում ա վըր մին աման խորագյ օտըն։ Կյինը հըրցնում ա, ասում ըն՝ տասը կապեկ ա։ Իրեք կապեկ ա տամ փայտոն նստում, քյիննամ կոխկե մին քաղաք, նի մենում ըստալավոյը, տընսնում համին խորագյը օթ կապեկ ա։ Ըտընդ էլ ա ասում՝ թանգ ա։ Նորից իրեք կապեկ ա տամ փայտոն նստում, քյիննամ մին օրիշ տընդ, ըտընդ օխտը կապեկ տամ, մին աման խորագյ օտում, հտ տըննալիս մին մարթու տոն ղոնաղ ինգյնն։ Մարթը տանը չի ինձմ։ Մին խիլլամ վըր կենում ըն, կյամ ա, հըրցնում.— Ա՛ կնեգյ, թակընեքյ օտըն՝նքյ, թա՛ օտընեքյ թակընեքյ։ Կնեգյը թա՛ օտընեքյ թակընեքյ։ Էտ մարթը մնամ ա տահանց իրըսներեն յիշիլիս, գյնեղոն ա թա հըրան ըն ասում, օզում ա թա տոն ա կյան փախճի, տնատարը թա՛ յավաշ տու մըր ղոնաղն ըս, կարող ըս ըրիւլյին կենաս, նըստի։

Տահանք հաց ըն օտում, պրծնում, հտնան մին կիրկիթ տոն օնում, ըսկըսում վըր թակընը։ Էտ մարթը մնամ ա պերանը պեց։

Ստանան հըրցնում ա, թա էս հինչ անդամ ա ծըեր քըղաքումը: Կը-
նեզյը թա՝ էս կիրկիժը իմ առաջվա մարթինն ա. տա շատ ըսկու-
պոյ մարթ ա իլնի, հաց չի կերալ, թա քուշտանա, լոխ թուխ ա
ըրալ, պահալ. էս տեհըր, մոնլըյը, հարստությունը լոխ ուրան
թողածն ա, ինքյը կիրալ չի, մընուալ ա, լոխ թողալ ինձ, ես էլ
տանը յիրան մարթ ըմ պերալ, էս ա՝ իմ էրկուինչի մարթըս ա.
մեհենգյ ուրան թաղալ ըմ, կիրկիժը պահալ, ամմընն օր համ
ուրան կիրկիժը վըեր ընք թակում, համ էլ թողածն օտում:

էս մարթը տա վըեր ըսկանում ա, մանը կծում ա. ճելլի եր
ա կենում քյինամ ուրանց քաղաքը, նի մենում բազարը, մին վըխ-
ճարու շախկա ինքյ օնում, նհըետն էլ մին քանի շեթվեռ կյինի,
օրիշ շատ տես-տեն, մին համբալ փըռնում, դարկում տոն, կնգանը
փըսպարում, թա ամմընն հինչ շինի, սարքե, էս ա կյամ ըմ: էտ
համբալը վըեր հանում ա տրա տոն, փասպարքը կնգանն ասում,
կնեզյը հըմբալընն թա՝ էտ իմ մարթըս չի, հանլընթ ուղեցալ ըս
ուրանըն տոն քյինամ, շիլ ըս ինգյնլ, եկալ ըստընդ: Համբալը թա՝
չէ, քու մարթըտ ա, էս էլ ուրան տոնն ա, ես հաստադ ըմ գյոն-
դում, ուրան էլ ճինանընում ըմ: Վերը, կնգանը հըվըտցնում ա,
պեռնը թողում ըտընդ, ետ տընում:

Մարթը վըեր կյամ ա տոն, կնեզյը հըրցնում ա, թա՝ էս տես-
տենը տու վը՝ս դարկալ: Մարթը թա՝ հա՛, Կնեզյը թա՝ պա ես էլ
ասալ ըմ էս իմ մարթըս չի, օրիշ կինի: Մարթը թա՝ խե՛, Կնեզյը
թա՝ պա էս ա քանե՛ տարե յա, ես քու կնեզյըտ ըմ, տու հանլըն
մհետե հաց չըս կերալ, վըեր քուշտանաս, մեհենգյ ես հունց հը-
վա՛տամ, վըեր տու իմ մարթըս ըս: Մարթը թա՝ ա՛ կնեզյ, պա
ասել չը՛ս վըեր էսհինչ քըղաքումը իստի պեն ըմ տընալ, տրանա
ետը ես հոն հե՛տե յըմ թուխ անում պահընմ:

Տրանա ետն էտ մարթն ըսկսում ա լնվ օտընլ-խմընլը, ամ-
մընն օր լնվ քյեփեր անընլը:

